

kül, a parlamentben és a sajtóban a magyar Scotus Viatorok nem épen dicsőséges szerepére vállalkoznak.

Józan magyar ésszel nem is tudjuk belátni mi szüksége van a magyar politikának arra, hogy a horvátországi választásokról szólván és irván, „vandalizmus“-t emlegessenek, „szörnyűséges dolgok“-ról regéljenek, amelyek „szinte kitörlik Magyarországot a kulturállamok sorából.“

Ha magyar politikusok és magyar újságírók tesznek meg bennünket — a horvát választások ötletéből — igazi „Balkán“-államnak: mit várjunk a dákorománoktól, a panszerbektől és a trializmusról álmodozó horvát szerezspanolitikusoktól?

Mi nem tudjuk elfogadható magyarázatát adni ennek a gyujtogatási mániának.

Nem tudjuk megérteni, mi megy végbe azok lelkében, akik, amíg Horvátországban a magyarbarát párt élet-halál harcát vívja, nem a nemzet ellenségeinek, hanem a nemzet barátainak a mellébe lövik nyilaikat, s nem Magyarország jó barátainak, hanem az esküdt ellenségeinek a győzelméért remegnek és imádkoznak.

Kinek használhat ez a különös eljárás? Mi célt akarnak elérni vele? A magyar Scotus Viatorok miért fognak kezét a magyar nemzet jóhíre és becsülete ellen, bomlott eszü idegen Scotus Viatorokkal?

Vagy talán az ő szótárukban ezt a nehezen minősíthető eljárást: hasznos, bölcs és hazafias magyar politikának hívják? Telik tőlük.

Temesmegye és a sajtószabadság.

Temesmegye törvényhatósági bizottsága ma foglalkozott Budapest székesfővárosnak azzal az átiratával, amelyben a sajtószabadság intézményes biztosítását kéri. Temesmegye közönsége — így szól a mai határozat — tudomásul veszi Budapest átiratát és iratárba helyezi, mert a sajtószabadságot nem látja veszélyeztetve. Temesmegye egyben elhatározta, hogy feliratot készít, amelyben kérni fogja, hogy a sajtópöröket vegyék ki

rólam az ítélete? — kérdezte gúnyos mosollyal, majdnem kegyetlenül.

— Nem, — felelte Verlier, uralkodva hangján — de úgy hallom mindenkitől, hogy nagyon sokat haladt.

— Mindjárt meg is ítélteti.

Kinyitotta a zongorát s elénekelt Lais-ból a második felvonás nagy áriáját.

Források és alkony hű barátja

Vénus, im, hogy jó légy és kegyes

Tiéd leszek, lásd, szüzen és remegve

A kritályos hang mindjobban átmelegedett, mind simábban, könnyebben áradt, megtelt izó szenvedéllyel s az imádó gyengédség hevében teljes nagyszerűséggel bontakozott ki.

Verlier nem tudot magához térni a bámulattól. Micsoda szívós akarat alakította át ennek az asszonynak a hangját és csinált tizenöt év alatt a vékony, fanyar erecskéből egy harmonikus és fegyelmzett folyamat!

— Asszonyom, — kiáltott hévvel Verlier — jó tette, hogy rá se hederített a szavamra! Ön megérdemli hírét, dicsőségét; ön valóban...

— Akarja most már, hogy kreáljam az ön Lais-át?

— Azért jöttem, hogy esedezve kérjem, de alig merem remélni...

— Miért?

— Oly szigorú voltam önnel tizenöt évvel ezelőtt.

az esküdtbírók hatásköréből minden esetben és azokat letárgyalás céljából független szakbírókhoz utasítsák. Ezt az indítványt hozzájárulás céljából megküldik az ország összes törvényhatóságainak.

Közgazdasági egyetem Szegeden

— Lázár György dr polgármester nyilatkozata. —

(Saját tudósítónktól.) Annak idején, nem is olyan régen, amikor a felállítandó harmadik tudományegyetem kérdésében hozott döntés tudomásunkra jutott, vagyis amikor értésünkre adták, hogy Szeged nem kapja meg az egyetemet, már akkor legilletékesebb helyen is érezték a döntés igazságtalanságát s azzal kommentálták a reánk kedvezőtlen határozatot, hogy Szegedé lesz a második müegyetem.

Zugolódás nélkül, sőt örömmel vettük tudomásul ezt a biztatást, mert mérlegelve a dolgot, ha nem annyira a jelen helyzetet tekintjük, hanem bizonyos előre látással és körültekintéssel vagyunk, be kell, hogy lássuk, miszerint Szeged város és a Délvidék hathatós fejlődésének sokkal nagyobb biztosítéka egy olyan irányu egyetem, amely praktikus reális életpályára nevel. Mert egy tudományegyetem, amely momentán alkalmas ugyan annak a városnak bizonyos fokig való föllendítésére, amelynek területén ez az egyetem elhelyezést nyer, azonban kétségtelen, hogy azok az életpályák, amelyekre a tudományegyetem készít elő, már ma is túltengenek és hogy egy ilyen tudományegyetem végeredményében csak arra alkalmas, hogy a szellemi proletáriátust növelje.

Ez az okoskodás semmi esetre sem akar „savanyu a szőlő“-féle vigasztalás lenni és már akkor, amikor ezt az eszmét a legirányadóbb faktor, maga a kultuszminiszter ki nyilatkoztatta, örömmel fogadtuk s annak hatása alatt Szeged város mértékadó, vezető férfaitól kérdeztük meg, hogy mi a véleményük erről a kérdéstről s azok lapunk hasábjain nyilatkozta is, még pedig a többség olyan értelemben, hogy helyesnek és Szeged város és az egész ország érdekében valónak tartják, ha nem direkt müegyetemet, de inkább egy-két müegyetemi fakultással kibővített közgazdasági egyetemet létesítenének Szegeden.

Mintha csak e jól megfontolt nyilatkozata-

— Épen ez az! Mindent önnek köszönhetek. Gondolja meg, hogy ön az egyetlen, akinek volt bátorsága szemembe mondani az igazságot és az egyetlen, aki nem nézte bennem az asszonyt, mikor átléptem lakása küszöbét. Tizennégy éves korom óta életem szakadatlan viaskodás köztem és a férfiak, vágyuk és mosolyom közt. Kétszer fogant meg bennem a bizalom, kétszer csaltak meg és hagytak cserben. S ekkor eltökéltem, hogy kegyetlen leszek. Fegyvertársát kerestem és találtam a művészetben. Kezdetben azért tapsoltak meg, mert fiatal és kíváncsi voltam. Azt hittem tudok énekelni és ön volt az, aki megmondta, hogy nem vagyok művész. Arra kellett törekednem, hogy művészetem tökéletes legyen és uralkodhassam akkor is, mikor szépségem elveszti varázsát. Tíz évig dolgoztam ernyedetlenül. Látta az eredményt. Önnek köszönhetem... Hálából fel fogok lépni Lais-ban.

— Asszonyom, ön igazán nagy művész!

— Nem kedves mester; én csak egy kurtizán vagyok.

E pillanatban belépett a komorna és M. Steinmann urat jelentette be, Csikágóból.

Juana Moileri kezét nyújtott a zeneszerzőnek:

— A viszontlátásra... Látja, Lais-nak mily kevés szabad perce van?... Mennem kell... Isten önnel!

toknak a hatásaképen történt volna, hogy Zichy János gróf kultuszminiszter olyan értelmű nyilatkozatot tett, mely Szegedet egy ilyen értelmű közgazdasági egyetem színhelyül jelöli ki.

A kormányhoz igen közelálló *Politikai Hetiszemle* erről a kérdéstről a következőket írja:

Az új egyetemekről szóló javaslat megokolásában Zichy János gróf az egyetemet igénylő Szeged érdekét is fontolóra véve, célzást tesz arra, hogy ott egy gazdasági vonatkozású főiskolát tartana szükségesnek. Egyenesen az a vélemény fejeződött ki, hogy célszerű lenne ott egy kimondottan közgazdasági egyetem szervezése, amivel ezen a téren Magyarország példaadója lenne az európai államoknak. A közgazdasági egyetem négy fakultást foglalna magában, nevezetesen általános nemzetgazdaságit, mezőgazdaságit, iparit és kereskedelmit. Különböznék tehát az egyetem a legutóbb többször javasolt, német mintájú mezőgazdasági egyetemétől, amely voltaképpen csak magasabb szakiskola; gazdasági szakiskolákkal pedig eléggé elvagyunk látva. *Amidőn tehát a miniszter Szegedre gondolt egy még csak ezután kialakulandó gazdasági vonatkozású egyetemnél, ebben a természet utmutatását is látjuk és nem csupán rekompenciójelét az elmaradt tudományegyetemért.* Megindult ugyan már az elméleti harc, hogy az új közgazdasági egyetem Budapesten legyen; *de remélhetőleg ennek az eszmének propagálói is be fogják látni, hogy egy újabb centralizáció, amikor az élet a decentralizálást követeli, nem lenne célszerű. Hogy Szegednek elsősorban kell most következnie és a közgazdasági egyetem megteremtése épen alkalmas vagy időszzerű rekompenció is lenne, mert hiszen egy évtizedig új tudományegyetem föllállításáról megint nem igen fogunk beszélhetni, már azért is természetes, mert az Alföld egész déli része majdnem teljesen hiával van mindenféle főiskolának.*

Ez a közlemény minden tekintetben olyan, hogy azzal mi szegediek minden tekintetben meglehetősen elégedve, annál is inkább, mert ez a közlemény a kormány véleményét fejezi.

Ez értesülés vétele után munkatársunk azonnal fölkereste Lázár György dr polgármestert, hogy megkérdezze a *Politikai Hetiszemle* közleményében foglaltakról.

Lázár György dr polgármester munkatársunknak kijelentette, hogy amit a *Politikai Hetiszemle a közgazdasági egyetemről Szegeddel kapcsolatban ír, az igaz, arról neki már tudomása volt, azonban az ügy érdekében részletesebben nem nyilatkozhatik.*

Arra a kérdésre, hogy Szeged szempontjából előnyösebb-e a tervezett közgazdasági egyetem, mint a tudományegyetem? — a következőkben válaszolt:

— Véleményem szerint ma jobb lett volna, ha tudományegyetemet kaptunk volna, ha azonban egy negyedszázaddal később lenne szó róla, akkor minden bizonynival célszerűbb lenne egy gazdasági egyetem. Véleményem szerint ma még nem érett meg sem az ifjuság, sem a közgazdasági helyzet arra, hogy egy közgazdasági egyetem nagyobb súlylval birna, mint egy tudományegyetem. Hangsúlyozom azonban azt, hogy csak a jelen szempontjából, mert a jövőre való tekintettel a helyes fejlődést tartva szem előtt a közgazdasági egyetem értékesebb.

Tehát úgy gondolja Nagyságos Uram, hogy semmi okunk sincs arra, hogy e csere miatt megcsalódva érezzük magunkat?

— Egyáltalán semmi okunk sincs arra, hogy csalódottnak érezzük magunkat, sőt tekintve, hogy már-már elestünk a régi vágvunk teljesítésétől, okunk van örülni, az így ilyen módosulása fölött.